

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۲۰۲۲/۰۶/۱۴

نویسنده: بهادرا کومار

مترجم: رسول رحیم

جنگ اوکراین در ۱۰۰ روز آینده

منبع: اندین پنج لاین ۱۳ جون ۲۰۲۲

(بخش قابل توجه متن تحلیلی لزوماً ترجمه نشده است)

اندیشکده «شورای روابط خارجی» مقیم نیویارک در ۳۱ ام ماه می ویدیو کنفرانسی را زیر عنوان «جنگ روسیه در اوکراین چه گونه به پایان می رسد» برگزار نموده بود. ریچارد هیس رئیس این اتاق فکر، ریاست این نشست کارشناسان را به عهده داشت که مشتمل بود از استیون هدلی، پروفیسور چارلس کوچین، الینا پولیاکوا، برید جنرال متقاعد استیون تویٹی. این نشست مباحثه بزرگی بود که در آن جریان انترناسیونالیست لبرالی ای غلبه داشت که تاکنون تیم امنیت ملی رئیس جمهور بایدن، یعنی آن تیمی را رهنمایی نموده است که می خواهد در یک جنگ طولانی علیه روسیه به اوکراین کمک کند.

نکته قابل توجه در این مباحثه اعتراف صریح توسط یک جنرال قبلی است که واقعا در جنگ ها شرکت داشته است و آن اینکه هیچ راهی برای شکست روسیه در اوکراین وجود ندارد و بنابراین، برای پایان بازی «تضعیف» روسیه باید وضاحت داشته باشد. نکته غم انگیز آن بود که دیگر اتحاد اروپا را در ارتباط با این جنگ نمی توان ننگ داشت. سوم این که سناریوی محتمل آن خواهد بود که با رسیدن جنگ جاری به مرزهای اداری «دنباس»، اتصال کریمیه به دنباس و انضمام خرسون و یک «وقفه ستراتیژیک و یک حالت درجاذگی در جنگ که یک آینده بسیار دور نیست»، روسیه اوکراین را به یک «منزعه منجمد» مبدل گرداند.

آن چه قابل درک است این که، این هوای سرد واقع بینی بر دستگاه قدرت در واشنگتن می وزد که روسیه در حال بردن جنگ در دنباس است و حتی پیروزی نظامی روسیه بر اوکراین در قلمرو امکانات قرار دارد. به ویژه در این خصوص پروفیسور کوچین عضو تدریسی دانشگاه جورج تاون به نحوی که در ذیل دیده می شود، مقدار زیاد واقع بینی را در آن تزریق نموده است:

• «هر قدر این جنگ طولانی تر گردد، اثرات اقتصادی و سیاسی منفی تر از خود، به شمول ایالات متحد امریکا به جا می گذارد، که در این جا (ایالات متحد امریکا) انفلاسیون واقعاً بایدن را در موقعیت دشواری قرار داده است.»

• «ما نیاز داریم تا این روایت را تغییر دهیم که گفته می شود: هرکس از راه حل و فصل ارضی (واگذاری زمین به روسیه. م) سخن می گوید، شخصی است که به استمالت و دلجویی (از روسیه.م) می پردازد. بالاخره گفت وگو با اوکراین و بالاخره روسیه را در مورد چه گونگی پایان دادن هر چه زودتر جنگ انجام دهیم.»

• «اینکه خط مقدم جبهه جنگ به کجا ختم می شود و اوکراین چه قدر قلمروش را می تواند باز پس گیرد، باید منتظر بود و دید.»

• «من فکر می کنم که جنبه داغ این جنگ خطرناک تر از آنچه هست که بسیار مردم فکر می کنند، این نه به دلیل و خامت آن است، بل به دلیل تأثیرات آن است که برگشت کننده می باشند.»

• «من فکر می کنم ما شروع به دیدن رخنه ها و یا درزهایی در غرب کرده ایم، با نزدیک شدن انتخابات میان دوره ای در ایالات متحد امریکا، اصل «امریکا اول» طرفداران حزب جمهوری خواه دوباره ظهور خواهد کرد.»

• «همه این ها مرا به این باور می رساند که ما باید به خاطر پایان جنگ فشار بیاوریم و پس از آن یک گفت وگویی جدی در مورد موضوع قلمرو یا خاک در اوکراین به عمل بیاوریم.»

د پانوی شمیره: له 1 تر 2

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په خبر و لولئ

هیچ یک از کسانی که در این میز گرد کارشناسان شرکت کرده بودند مدعی نشده اند که این جنگ باید برده شود و یا هنوز می توان آن را برد. اما هیچ یک از آن ها منافع امنیتی مشروع روسیه را به رسمیت نه شناخته اند. جنرال توتیتی هشدار داد که شاید اوکرایین نزدیک تهی شدن از انرژی یا فرسودگی نظامی قرار داشته باشد، زیرا روسیه کنترل بر قلمرو آب های ساحلی در بحیره سیاه برقرار نموده است و هنوز هم «چنان که شما می بینید، ما به طور تاسف باری از نگاه دیپلوماتیک، اطلاعاتی، نظامی و اقتصادی دچار کمبود هستیم. اگر متوجه باشید، اصلا دیپلوماسی ای برای رسیدن به نوعی مذاکره مطرح نیست».

این لبرال های انترناسیونالیست به طور اشتباه آمیزی معتقد اند که ناتو سنگ بنای امنیت ملی ایالات متحد امریکا می باشد. با وجود تصمیم بی پروای باین دایر بر راه اندازی یک جنگ نیابتی در مقابل روسیه، ایالات متحد امریکا چشم به ناتو دوخته و اراده ندارد تا یک توافق امنیتی را با مسکو مدنظر گیرد.

هرگاه روایت قدیمی ایالات متحد امریکا بردن جنگ بود، روایت جدیدش آن خوابی است که در روز روشن در مورد «فعالیت های پارتیزانی در برابر نیروهای اشغالگر روسی» می بیند. البته این روایت حتی کمتر از ادعا های بلند بالای پشین اش به طور مستقل تایید می شود.

در هفته گذشته سرگی شویگو وزیر دفاع روسیه اعلام نمود که یک «پل زمینی» به کریمیا وصل شده است که یکی از اهداف کلیدی جنگ مسکو می باشد و این پل مورد استفاده قرار دارد. این شامل ترمیم صدها کیلومتر خط آهن می باشد. همزمان با آن رسانه ها از عبور و مرور قطار آهن به مرز روسیه گزارش داده اند که دوباره برقرار شده است و لاری ها شروع به حمل نقل غله جات از سیلو های شهر ملیتوپول به کریمیا نموده اند.

شویگو وعده «حمل و نقل جامع» به روسیه و از روسیه به خرسون و کریمیا را داد. علاوه بر آن گزارش های پیهمی اخیرا در مورد پیشرفت سریع ادغام مناطق جنوبی اوکرایین به روسیه، دادن حق شهروندی روسی، نمبرپلیت موترها، انترنت، بانک ها، حق بازنشستگی یا تقاعد، حقوق و معاشات، مکاتب روسی و غیره وجود دارد.

در هفته گذشته روزنامه با نفوذ «ایزوستیا» از قول یک منبع نظامی که از وی نام نبرده است، نقل نموده است که هر نوع راه حل صلح آمیز باید شامل قبولی کیف از جدا شدن خرسون و زاپاروژی ژیا علاوه بر دنباس و کریمیا باشد. دیگر مساله کلیدی این نیست که آیا کیف می تواند مناطق تصرف شده جنوب را دوباره پس گیرد، بل این مساله می باشد که چه گونه کیف می تواند مانع «پل طولانی» روسیه برای پیشروی بیشتر به صوب غرب به مولداوی گردد.

از جانب دیگر تاکید روی گفت وگوهای صلح ممکن است به این معنی باشد که بعد تر کیف از دست دادن اودیسه را نیز قبول کند. اما چه کسی در اروپا در موقعیتی قرار دارد که زنگوله را به گردن پیشک اندازد-- این را از زلنسکی باید پرسید. در پهلوی آن زلنسکی نیز بر ببر سوار است. او با حمایت انگلوساکسون ها زنده است و در نتیجه یا با انگلوساکسون ها شنا می کند و یا با آن ها غرق می گردد.

یک پایان روشن برای این جنگ بی وقفه در چشمرس قرار ندارد.